

[Ulrich.]

altsaa sige, Venstre var inde paa en Glidebane, den Glidebane, hvorpaa de saa ofte har befundet sig, den Glidebane, ad hvilken de desværre saa ofte er rutschet ned i Afgrunden.

Jeg sagde før og vil gerne gentage det, at vi fra vor Side kun kan være glade for den Ændring, der er sket indenfor Venstre i deres Opfattelse af dette Spørgsmaal. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som kaldes Høvdingen indenfor Venstre, maa vise sig paa dette Omraade at være sit Høvdingenavn mere værdig end paa saa mange andre Omraader, hvor han efter min Mening har ført Venstre i en Retning, som en Høvding ikke burde føre sit Parti i. Men der er jo altid større Glæde ved en Synder, der omvender sig, end over dem, der ikke har Omvendelse behov.

Det Lovforslag, vi her staar overfor, blev altsaa, som sagt, fremsat i 1919 af den daværende radikale Regering, omtrent i den Skikkelse, det har nu, og blev altsaa den Gang vedtaget her i dette høje Ting med de daværende socialdemokratiske og radikale Stemmer; med Venstres og de Konservatives Stemmer imod. Det gik saa op i Landstinget, men gik ikke Skærsilden igennem; det bortfaldt. Saa dukkede det op igen i Marts 1920 i ganske uændret Skikkelse, fremsat af den samme Landbrugsminister, nemlig den daværende Landbrugsminister Kristjan Pedersen. Det blev heller ikke til Lov den Gang, for vi ved alle sammen, at den radikale Regering forsvandt. Saa opstod Forslaget igen den 23. Februar 1922, denne Gang forelagt som et særlig socialdemokratisk Lovforslag. Dette Lovforslag blev behandlet, men ikke gennemført; det bortfaldt, og saa dukkede det op igen i Februar 1925, fremsat af den nuværende højtærede Landbrugsminister. Det blev ikke færdigbehandlet her i Tinget og blev derfor genfremsat i den næste Samling den 8. Oktober 1925. Saa blev det vedtaget i dette høje Ting ved anden Behandling den 20. Marts 1926 med forskellige Ændringer, og her kommer jeg ind paa at omtale et ganske karakteristisk Forhold, visse Ændringer, som var fremkaldt af de Radikales daværende Rædsel for Ekspropriation til indelukkede Brug, en Rædsel, som synes i nogen Grad at have fortaget sig; som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ganske rigtigt gjorde opmærksom paa. Der blev den Gang i 1926 indsat en Bestemmelse i § 5 i Stedet for Ekspropriation til indelukkede Brug, en Be-

stemmelse om, at der afsattes et vist Beløb aarlig til Køb i det frie Marked af Jord til de indeklemtede Brug. Hermed følte de Radikale sig den Gang tilfreds, noget, som i og forsig forbavtede mig, fordi der i § 1 i Lovforslaget stod det samme som nu, og som Følge deraf vilde man i Virkeligheden kunne anvende Loven til Ekspropriation af Jord til saadanne indeklemtede Brug. I 1928 fremsatte Socialdemokraterne igen deres Forslag, og de Radikale med det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i Spidsen fremsatte de Radikales Forslag om Oprettelse af en kommunal Jordfond og om Statens og Kommunernes Erhvervelse af Jord til Udstykning med mere. Ja, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har det ikke godt i denne Sag, thi det ene Aar indtager det ærede Medlem eet Standpunkt, det næste Aar et modsat, og det tredje Aar gaar han tilbage til det første og det fjerde Aar til det andet. Det er selvfølgelig overordentlig vanskeligt at skulle bære Kappen paa begge Skuldre, i alt Fald naar man skulde komme godt fra det. Jeg vil i Anledning af disse mine Udtalelser med den højtærede Formands Tilladelse læse en Udtalelse, som det ærede Medlem fremsatte under Behandlingen af hans Lovforslag i Fjor. Jeg tror for øvrigt, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var inde paa den samme Udtalelse, men det, at det ærede Medlem har omtalt dette, forhindrer ikke, at jeg fører mit Foredrag igennem, som jeg nu har tænkt mig det. Det staar at læse Sp. 2084. Der siger det ærede Medlem:

„Vi har ikke indføjet nogen Bestemmelse om, at Jorden kan erhverves ved Ekspropriation, da vi ved, at en saadan Bestemmelse vilde møde Modstand i den høje Rigsdag og bidrage til Hindring af en forstandig Jordreform. Vi har den Opfattelse, at ingen i Rigsdagen ønsker Tvangsaflevering af Jord, naar dette ikke er nødvendiggjort paa Grund af usunde og abnorme Prisforhold. En Ekspropriationsbestemmelse er kun til Nytte, naar Udbud af Jord til Bebyggelse og Oprettelse af nye Brug ikke kan foregaa paa et økonomisk rigtigt Grundlag, og i Øjeblikket er der megen Sandsynlighed for, at en forstandig Lovgivning kan muliggøre Erhvervelse af Jord paa almindelig frivillig Maade til de af mig nu nævnte Formaal og til rimelige Priser.“

Naar det ærede Medlem fremsatte disse Udtalelser i Fjor, og saa i Aar, tvunget af Omstændighederne, maa gaa med til et Lovforslag, der indfører disse Ekspropriationsbestemmelser, saa har det ærede Med-